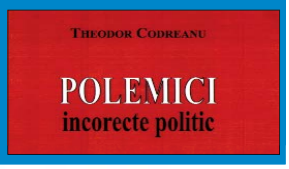
cyan magenta yellow black

Glasul de după tăcere

Exercițiul cuvântului scris

În perioada documentării pentru realizarea Monografiei Comunei Mirosloveşti am avut surpriza să găsesc, rătăcite în timp, câteva pagini originare dintr-o revistă locală care circula în satele noastre între cele două Războaie Mondiale. Respectiva revistă, intitulată Muguri dela sate (ortografia aparține vremii), îi avea ca artizani pe dascălii locului, cei care luminau mintea și sufletul copiilor în epoca devenită reper pentru istoria culturală a României.

pagina 2

Sadoveniana

Crima mioritică din Baltagul e posibil să aibă la origine personaje reale din Verșeni...

pagina 3

GLASUL SATULUI

IULIE 2010 Anul I Nr. 2 PAGINI 8 glasul.satului@gmail.com

RAPORTUL PRIMARULUI COMUNEI MIROSLOVESTI

>>pagina 6 - 7

Biserica satului...

"Catedrala" noastră – Biserica "Sfânta Cuvioasă Parascheva"

>>pagina 4

O săptămână de neuitat, dincolo de sat

>>pagina 5

Părintele protopop Pavel Postolache – Fiu al satului Mirosloveşti

Născut și crescut aici, pe valea Moldovei, în murmurul apei și cântecul ciocârliei, în ecoul văii și dangătul clopotelor Bisericii, copilul Pavel Postolache - cu nume de apostol, predestinat pentru harul preoției - a simțit chemarea pentru slujirea lui Dumnezeu.

Vocea-i caldă și cântecul duios s-au observat încă de când era elev, la serbările și concursurile școlare.

>> pagina 4

Unire-n faptă, nu în vorbe

Despre autorul mediatizatului album monografic Românii din jurul României, în imagini se zice că e omul faptelor și nu al vorbelor. Asta, împotriva evidenței (referitor la relația sa cu vorbele).

>> pagina 8

Glasul de după tăcere

Exercițiul cuvântului scris

În perioada documentării pentru realizarea Monografiei Comunei Miroslovești am avut surpriza să găsesc, rătăcite în timp, câteva pagini originare dintr-o revistă locală care circula în satele noastre între cele două Razboaie Mondiale. Respectiva revistă, intitulată Muguri dela sate (ortografia aparține vremii), îi avea ca artizani pe dascălii locului, cei care luminau mintea și sufletul copiilor în epoca devenită reper pentru istoria culturală a României. Între condeierii revistei i-am identificat pe învățătorii Alexandru Lupu din Ciohorâni, Gheorghe Cojocaru din Verșeni, Ioan Pantilimon și Victor Cojocaru din Miroslovești, dascăli vrednici, adevarate făclii arzânde în comunitățile sătești pe care le slujeau. Aceștia erau și părinții spirituali ai respectivei publicații, care arăta ca o "broșură" de formatul unei jumătăți de coală A4. Revista era tipărită la o modestă tipografie ce ființa la Pașcani.

Nu mică mi-a fost surprinderea când, la aproape un secol distanță de la tipărirea publicației amintite, am putut răsfoi, în ambientul olfactiv al unei pale de tuș proaspă, primul exemplar din ediția nouă a revistei Muguri de la sate. Revista renăscută, concepută pe structura revistelor școlare, a apărut, cum stă în firea lucrurilor, prin grija unui dascăl vrednic de înaintașii de la care acesta a preluat ștafeta. Desigur, e vorba de profesorul de Limba și literatura română Dumitru Călin, cel care, iată, adaugă acum, la învrednicirea de a-și întemeia o bibliotecă personală pe măsura unui intelectual de mâna-întâi, și o a doua ispravă, la fel de demnă și ea de profesorul cu menirea de a le transmite elevilor frumusețea și bogăția Limbii neamului.

Desigur, profesorul Călin a reînnodat - după un hiatus de ceva mai mult de o jumatate de secol - acest fir, depănat o vreme de înaintații săi locali, cu o temeinică motivație didactică. Un profesor de română care se respectă nu putea ignora această oportunitate ce oferă elevilor săi talentați, ca și sătenilor cu drag pentru slovă, teren fertil exercițiului pentru cuvântul scris. Nu a pierdut ocazia de a exploata acest gen de întreprindere cu folos didactic nici tânăra profesoară Georgiana Popa din Soci, care, la începutul acestui an a lansat, la Școala pe care o slujește cu abnegație, revista Picături din suflet de copil.

Cuvântul scris e o binefacere adusă limbii chiar și atunci când scrii o stângace scrisoare, cu sfânta condiție, însă, de a respecta regulile ortografice. Scrisoarea de care vorbesc poate deveni peste timp, prin serviciul vorbelor scrise (deci laudă Limbii!) document care "istorisește" despre un individ, ca exponent al unei categorii socio-culturale. Cu atât mai mult folos aduce limbii scrisul într-o revistă, fie ea și sătească.

Dar exercițiul scris într-un format editorial – precum revista Muguri de la sate, ori Picături din suflet de copil – poate face, în timp, din bulgărele minuscul, frământat (ca dar) în mâinile lui Dumnezeu, chiar și un morman – un "morman" de frumusețe literară care să încununeze opera unui viitor scriitor. Un "accident măreț al peisajului", cum e socotit Sadoveanu, e puțin probabil să se-ntâmple, dar poate un viitor Vasile Iancu, scriitor pământean, și mai pământesc (căci Sadoveanu era exemplificat chiar și prin elementele Cosmosului), nu-i exclus să crească prin intermediul exercițiului cuvântului scris, exercițiu facilitat, la rându-i, de întreprinderea culturală a celor doi dascăli, artizanii respectivelor publicații.

Desigur, exercițiul cuvântului scris are multe valențe. El ne poate apropia mai mult de cartea scriitorului, exemplu desăvârșit pentru ceea ce ucenicul încearcă, fapt ce are drept consecință implicită îmbogățirea culturală și spirituală, indiferent dacă acela care o face a găsit sau nu calea pentru care recurge la model.

Cuvântul scris într-o revistă aduce folos, chiar nobil, și atunci când servește civismul local, când, spre exemplu, descrie fapte demne de a nu rămâne în uitare. S-ar părea că lumea satului, în aceste vremuri (încă de tranziție spre o mult căutată lume nouă, mai dreaptă și mai frumoasă decât cea din care cei mai mulți dintre noi venim), lâncezește în întreprinderi mărunte, fără nici o noimă obătească. Exercițiul cuvântului scris la o revistă ne obișnuiește să căutăm fapta dincolo de vremurile damnate, sau chiar înlăuntrul lor și s-o oferim cu bucurie, cu bucuria celui care dăruiește.

Iată, fiind și eu unul din ucenicii târzii, prinși de vraja acestui tip de exercițiu, îi îndemn pe cei dornici de a comunica – curat și organizat – gânduri, fapte, întâmplări din lumea noastră, a satului, în noua revistă sătească: Glasul satului. Evident, o revistă născită tot de dascălii de școală ai locului. Să ni se audă și nouă, după tăcerea bine chibzuită, glasul. Glasul celui care, sper, nu strigă în pustiu.

Înv. Gheorghe Pârlea

Semn al revigorării

(Articol preluat din Literatura și arta, Chișinău, nr. 13, aprilie, 2010, cu referire la apariția publicației noastre)

Orice localitate de tip urban care, firește, se respectă, are, de regulă, o publicație sau chiar mai multe. Dar dacă, totuși, se cunosc localități de tip rural care ar avea un ziar, ele țin de domeniul rarităților.

În categoria unor asemenea rarisime fenomene poate fi inclusă și apariția gazetei „Glasul satului", publicație a Consiliului Local și a Primăriei comunei Miroslovești din județul Iași. Publicația respectivă, cu cele opt pagini ale ei, dintre care patru sunt în culori, chiar de la primul număr poate concura cu reviste și ziare cu stagiu. Realizate de echipe redacționale fără niciun loc vacant în caseta tehnică. În primul număr al „Glasului..." iese în evidență, firește, interviul primarului comunei Miroslovești dl Ionuț Gospodarul, realizat de redactorul coordonator al publicației dl Gheorghe Pârlea, învățător la Școala din localitate. Harnicul și modestul redactor mai scrie și articolele „Dulcea povară a unei prietenii „româno – române", „Primiți cu... Pluguşorul?", „Glasul de după tăcere", rubrica „Sadoveniana", ascunzându-se și după o serie de texte semnate cu „pseudonimul" Redacția.

Bineînțeles, dl redactor nu face publicația chiar de unul singur, căci texte captivante, în special cel de la rubrica „Povestiri din prizonierat" poartă semnătura prof. Brânduşa-Georgiana Popa, învățătoarei Alexandrina Leleu, prof. Ioan Leleu, prof. Ioan Pârlea, prof, Virginica Stan și a altor colaboratori.

Această publicație a unei localități rurale e un semn al veșniciei spiritului național care demonstrează că românul poate rezista în fața tăvălugului globalizator, lucru realizat cu și prin oameni. „Jos pălăria!" în fața lor.

„La început a fost Cuvântul"

„La început a fost Cuvântul" e o propoziție biblică de o mare încărcătură spirituală pentru cel ce stăpânește înțelesul ei. Desigur, la îndemâna noastră, a omului de rând, e mai lesne înțelegerea personificării cuvântului comun în Cuvântul, ca Însuși Fiul Lui Dumnezeu, știind că de la Iisus ne vine Învățătura, prin Cuvântul Său, reprodus și tâlmăcit de Apostoli. Iată ce ușor e de înțeles relația dintre Cuvânt și Iisus numai reflectând la faptul că „nici un împărat n-a făcut cu ajutorul armelor ceea ce Iisus Hristor a făcut cu ajutorul Cuvântului" (Aurelian Silvestru). Să observăm, deci, ne provoacă citatul de mai sus, cum se reflectă timpul trecut al împăraților în prezentul nostru și ceea ce reprezintă Hristos, prin Faptele și Învățătura Lui, în existența omenirii de azi. Împărații cei mânuitori de sabie sunt morți, în sensul de dați uitării în conștiința noastră, pe când Fiul lui Dumnezeu e Viu, e Prezent în viața noastră, prin dăinuirea Bisericii Lui, Biserica cea clădită din Cuvintele Glasului Său.

Despre cuvântul, însă, aflat în rostirea noastră, știm cu toții că nu se poate vorbi doar la modul constructiv, înălțător, benefic. Uneori, poate chiar deseori, „cuvântul e sabie care taie, care omoară" (A. Silvestru). Cu alte cuvinte, în timp ce în sensul biblic Cuvântul e, invariabil, substantiv propriu, încă de la neînțelesele începuturi ale lui, pentru noi – utilitarizatorii acestui Dar de la Dumnezeu – cuvântul e substantiv comun. Desigur, putem interpreta și de ce e așa. Să-l punem în relație cu propoziția Evei, cea care a rostit, ca îndemn pentru Adam, primele cuvinte care dărâmă. Și așa cum a decăzut omul în urma păcatului originar, așa a decăzut și cuvântul rostit de titularul păcatului...În substantiv comun.

Iată două exemple de cuvânt care...omoară.

În 1792, la o petrecere aristocrată, se zice că Maria Antoneta, regina Franței, a primit reproșuri că în timp ce nobilimea se distrează, poporul n-are pâine. „Să mănânce cozonac.", a răspuns cinic regina. Cuvintele reginei au aprins văIvătaia revoltei care mocnea în rândul maselor. Și așa de suparați pe regină au fost oropsiții soartei, încât au dat-o ghilotinei atât pe ea cât și pe soțul ei, regele (Ludovic al XVI-lea).

În povestea de mai sus, istoricii au dubii cu privire la titularul vorbelor „Să mănânce cozonac dacă n-au pâine", dar în urmatoarea întâmplare (după același A. Silvestru), autenticitatea faptelor, privind rolul fatal al cuvântului, nu e pusă la îndoială.

Conducătorul mișcării decembriste din Rusia Țaristă, Râleev, a fost condamnat la moarte de Țarul Nicolai I. În timpul execuției însă s-a rupt funia spânzurătorii. Această întâmplare rară era interpretată ca mâna destinului și norocosul, de regulă, era grațiat. Așa urma să se întâmple și cu acest condamnat. În timp ce înmuia pana în cerneală pentru a semna grațierea, Țarul a avut curiozitatea să întrebe dacă Râleev i-a mulțumit lui Dumnezeu pentru darul ceresc. I s-a spus că singurele lui cuvinte au fost: „Totul e putred în Rusia, până și funia de spânzurătoare!". Țarul, înfuriat, a rupt ordinul de grațiere și l-a condamnat a doua oară la moarte. De data aceasta, funia...nu s-a mai rupt.

Dar iată și forța cuvântului care salvează de la moarte (o poveste reintrodusă în circuitul recent de Nicolae Dabija), chiar dacă, poate, numai în legendă. Cuvântul are aici o altă conotație, anume relația dintre a spune și a face.

În Roma antică, când încă nu se născuse imperiul, o femeie văduvă fusese condamnată la moarte pentru o faptă care nu ținea de urâșenia caracterului uman. În preajma zilei fixate pentru execuție, condamnata cere să i se îndeplinească (ceea ce era deja consacrat) ultima dorință înainte de moarte. Și iată ce i-a cerut regelui: libertatea pentru o zi, ca să-și poată săruta, pentru ultima oară, micuții săi copii. Desigur, regele a considerat-o nebună, dar a întrebat-o, în derâdere: „Și ce garanție am că te întorci?": „Cuvântul meu, mărite rege!". Ce Știa regele de cuvântul unei condamate la moarte! Dar i-a oferit, de asemeni în batjocură, o cale: „Numește pe cineva care să vină în locul tău; dacă nu te-ntorci, să fie el executat". Și femeia a dat un nume de bărbat. Curios, regele a trimis un soldat să-l aducă, dar numai de bunăvoie. Bărbatul numit acceptă cu ușurință învoiala, iar regele o eliberă pe femeie, disprețuind prostia celui care va muri în locul condamnatei de drept. La ceasul stabilit, femeia se-ntoarce și urcă pe eșafod cu durere demnă. Bărbatul o îmbrățișează și dă să plece. Regele, copleșit de această întâmplare neverosimilă, într-un entuziasm care-i trădă latura umană, o grațiază pe condamnată. Ba, legenda spune, acesta a și cununat-o cu bărbatul acela care nu s-a îndoit de cuvântul femeii.

Comparați, îmi vine să îndemn cititorul, „pe cuvântul meu" al acestei femei din legendă cu „pe cuvântul meu", atât de des invocat de gura numeroților politicieni din realitate, din realitatea noastră cotidiană.

Gavriil Năvrăpeșteanu

Sarbatoarea Cuvantului
(An jubiliar Eminescu- Sadoveanu)

Eminescu rezistă...

Cum vine asta? (Eminescu rezistă..). Ce, Eminescu e pur și simplu un campion de atletism căruia, vrând-nevrând, cel care-i suflă în ceafă îi va lua locul pe podium mâiine-poimâine? Așa-i și-n literatură, oare? Corifeii literaturii naționale sunt amenințați cu detronarea, ca-n sport, de la generație la generație? Dar chiar și-n sport, unele Ștachete n-au fost încă înălțate până la performanța anterioară! Mai știți vreo Nadia Comăneci, cumva? și chiar dacă s-a întâmplat să mai apară vreo una (pe mapamond, spre exemplu), aceasta a obținut performanța cu un alt stil, ori cu un alt echipament tehnic. Uneori cu ...substanțe anabolizante, stimulative, ceea ce...nu se pune.

Și, ca să continuăm interogația retorică, Știu cititorii comuni ai literaturii noastre, cumva, vreun alt Eminescu, decât pe Mihai? A, cititorii comuni n-or fi știind, fiindcă ei nu pot să evalueze...N-au discernământ, în materie...Ei sunt amatori. Pentru asta există specialiști: critici literari, istorici în domeniul condeiului, filosofi...Pentru ei, pentru destui dintre ei – ca să fim mai preciși –, recordul Eminescu (daca va fi fost un asemenea record, se îndoiesc câțiva) a...căzut. Nu știm câți aspiranți vor fi fost, dar recordmenul e deja cunoscut. Evident, în cercul...arbitrilor, a cărturarilor „minoritari" (sau cărtărești lor, căci, mi se pare, așa se face acordul aici).

În ce privește patrimoniul bibliotecilor noastre, acestea abundă tot în Eminescu. Câtă ignoranță în rândul vulgului! Dar ce să-i faci, așa-i de când lumea: minoritarii suportă consecințele ingratitudinii majoritarilor. Chiar dacă minoritarii sunt...boierii minții.

Patetismul vorbelor de mai sus (vorbe ce, în rostirea anonimului care, totuși, le semnează, trebuiau să fie...Șoapte) mi-a fost provocat de argumentele deosebit de convingătoare în apararea lui Eminescu, formulate de către un erudit cărturar (în domeniul literaturii, și nu numai), D-l Theodor Codreanu. Domnia Sa mi-a făcut onoarea – povară grea pentru mine – de a-mi dărui, cu autograf, recenta sa carte „Polemici incorecte politic". Desigur, deși domeniul criticii literare, disertația savantă a distinsului autor (pe care i-o urmăresc animat în Literatura și arta de la Chișinău) exced abilitățile culturale ale beneficiarului acestui privilegiu, m-am străduit să nu fac din produsul cultural ce mi-a înnobilat mărunta mea bibliotecă, doar un trofeu intelectual.

Așadar, ce aflăm de la autor (și prin autor), foarte pe scurt, în legătură cu Eminescu.

„Centralitatea" lui Eminescu „le produce grimase" reprezentanților postmodernismului din literatură, resentimentarilor", care sunt convinși că „steaua lui Eminescu a apus". Și trag în el cu toate gurile de foc. Că Eminescu e reacționar (portivnic progresului), e xenofob, e pesimist, e...Nici mai mult nici mai puțin, „e nul ca poet și ca gânditor". Și să vedeți până unde se merge, în plan ideologic, cu învinovățirea lui Eminescu: poetul e vinovat „de tot ce-a fost mai rău în istoria țării de mai bine de un veac: antisemitismul, naționalismul, fascismul, legionarismul, comunismul etc", rezumă D-l Codreanu acuzațiile aberante (îndrăznesc eu) ale lui Ioan Petru Culianu, un exponent al diasporei românești. După alții, ceva mai indulgenți, pe planul literaturii „Luceafarul" poeziei românești aproape că s-a stins, de vreme ce poemul care l-a facut astral „este o operă mediocră".

Se trage în Eminescu și cu...pușcocele de soc, smulse din mâinile copiilor, căci doar această muniție e demnă de o țintă precum pilozitatea corpului poetului sau platfusul picioarelor lui. După ei, în postmodernitatea literară nu mai contează „dimensiunea profundului". „Apologeții nimicului" pun preț pe lucrurile de suprafață...Ce-i acela sacrul? Ce-i naționalul?...Piesele vestimentare ale unei mode anacronice.

Autorul volumului mai sus numit ne pune în temă)-- cu natura celor care gândesc așa despre Eminescu.

Există, în expansiune, o „ideologie transnațională" („politica corectitudinilor", un „neocomunism de origine

americană", care „oblăduiește" o „Școală a Resentimentului". „Școala" aceasta are adepți peste tot, evident, și în România. Ea „se revendică de la drepturile omului", care, atenționează semnatarul cărții, „ideologizate, tind să părăsească teritoriul realului". Principiile acestui „curent al emancipărilor de tot felul" sunt cele ce stau în mâna demolatorilor valorilor naționale, în serviciul globalizării, al „progresului cu orice preț".

Argumentele lor de resentimentari pe tărâmul literaturii, vedem pe „Șantierul Eminescu", sunt „ideologice și nu estetice". Cu aceleași unelte se lucrează și asupra lui Shakespeare, Cervantes etc, fiind scoși parțial din programele universitare, în Occident, și înlocuiți cu „farisei revoluționari, pe cât de puerili, pe atât de efemeri".

În ce-l privește pe Eminescu, acesta...rezistă. Prin el însuși, în primul rând, ne asigură autorul eseurilor adunate în Polemici..., dar și prin exegeții lui, esteticienii onești de azi. și ni-i enumeră, exemplificând cu extrase din pledoariile „avocaților apărării". Desigur, între ei, strălucește (dacă-mi este permis) maestrul „de la bară" care m-a copleșit cu nemeritata atenție a Domniei Sale, trimițându-mi și mie un fragment (căci, cantitativ, raportată la miile de pagini dedicate operii lui Eminescu, cartea „Polemici incorecte politic" reprezintă un fragment dintr-o operă respectabilă. (Mai multe, eventual, în numărul următor.).

Gavriil Năvrăpești eanu

Sadoveniana
Crima mioritică din Baltagul e posibil să aibă la origine personaje reale din Verșeni...

Mihail Sadoveanu la 18 ani

Iată însă și o variantă târzie, din locurile neamului său după mamă.

O împrejurare casnică a făcut să-l am acasă în această vară, ca meșter sobar, pe Gheorghe Plai, miroslăveștean cu gospodărie la marginea dinspre miazăzi a satului, în vecinătatea Verșeniului Ursăcheștilor, neamul pe care nepotul l-a imortalizat literar. Sobarul, om cu însușiri intelectuale peste media celor din mediul său social, a supralicitat statura mea culturală, aducând în dialogul nostru ocazional teme din cele mai diverse, extrase la întâmplare din universul cunoașterii. Desigur, printre întrebări și păreri legate de religie, fizică, genetică (!) etc., n-au lipsit nici chestiunile de literatură. Cititor al Monografiei noastre, meșterul sobar a ținut să remarce că, în segmentul dedicat lui Sadoveanu, nu am menționat și posibila origine verșenean ș a crimei ciobanești, pe seama căreia scriitorul a ticluit o povestire așa de frumoasă. Contrariat, am cerut să-mi justifice reprosul.

Om onest, sobarul mi-a spus că informațiile sale, obținute de la "megieții" lui din satul aflat la o azvârlitură de băț de propria-i casă, nu ar fi atât de credibile pe cât cele pe care le-ați putea obține personal de la Rusanda lui Ungureanu, nepoata de frate a unuia dintre ciobanii pârtați la o întâmplare asemănătoare cu aceea căreia i s-a dus buhul, prin condeiul scriitorului.

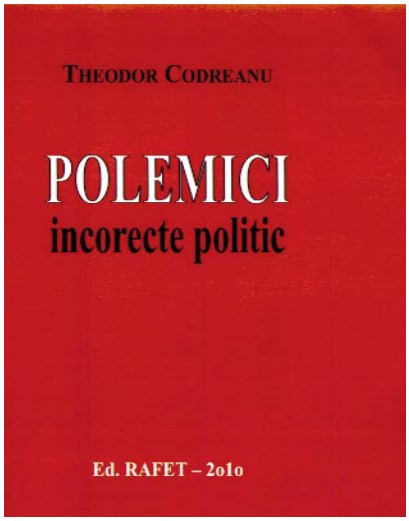
Desigur, nu era nevoie să fiu împins de la spate ca să pun în faptă îndemnul lui Gheorghe Plai. Rusanda Andrieș (Ungureanu, după tată), o femeie vioaie și lucidă, pentru cei optzeci de ani ai săi, nu mi-a înșelat așteptările.

Și iată ce mi-a povestit fata lui Ion Ungureanu din Verșeni. Un înaintaș al ei era neam de oieri de la munte, coborât definitiv în satul de la apa Moldovei. Aproape sigur, era strănunicul său de pe tată. Din copilaria sa, petrecută printre vite, oi și câini ciobănești, își amintește multe. Dar și mai multe bucurii și triste ți ale copilului care a fost s-au risipit în pâcla timpului rămas în urmă.

În legătură cu interesul meu pentru vreo întâmplare ciobănească, petrecută în neamul său, știe ea ceva, dar numai câteva frânturi de poveste de la tatăl său. Acesta îl căina mereu în casă pe frate-său mai mare, Iordache, pentru o suferință a sa născută din nedreptate.

Iordache Ungureanu avea oi mai multe decât frate-său Ion și de aceea el urca mereu la munte cu turma, întovărășit de un alt cioban din sat, unul din neamul Ursachi, al cărui nume de botez nu și-l mai amintește. Acolo, la munte, a fost omorât un cioban de prin părțile locului. N-a trecut mult și s-a răspândit zvonul că pozna asta ar fi fost făcută de Iordache Ungureanu. Îndată ce au venit în sat autoritățile vremii, ca să facă și aici anchetă cu vâlvă mare, Iordache a fost dus la închisoare pentru ani grei.

După câtiva ani de osândă nedreaptă, puțini față de cei care i-au fost meniți de judecători, Iordache Ungureanu a fost slobozit. Autoritățile au găsit dovadă de netăgăduit că făptuitorul n-a fost el, ci tovarășul său de oierit prin acele părăi ale muntelui, cel din neamul Ursăcheștilor, care făcuse crima asupra cobreslașului său muntean pentru niște bani din vânzarea oilor, întocmai ca în cazul crimei din Baltagul.

Așadar, iată acum prilej să-i dau satisfacție lui Gheorghe Plai, meșterul-sobar miroslăveștean, animat de lucruri mai presus de cele pe care el le clădește cu dibăcie în edificiul în care noi ferecăm focul preistoric, pentru a-l putea avea prieten în casă. Deși sobarul mi-a dat și prilej de-a constata că dibăcia meșterului e uneori întinată de rutină, voi trece cu indulgență peste incident; o dată pentru că meșterul sobar mi-a intermediat un fel de reîntâlnire cu un alt meșter sobar, cel pentru care conjug verbele însoțite de substantivul tată doar la timpul trecut, și a doua oară pentru că a prelungit zăbava mea în compania spiritului sadovenian. Duh care încă mai bântuie, precum știma apelor, pe meleagurile dragi lui, la timpul trecut, și la fel de dragi nouă, la timpul prezent. Încă la timpul prezent.

(Înv. Gheorghe Pârlea – din Monografia Comunei Miroslăvești – oameni și locuri, ed. a doua)

Relativitate

(Miroslav Lazoski)

Îmi conjug existența
cu ziua arcuită peste limba ceasului
ce străpunge timpul.
Cu fiecare bătaie a secundei,
rămân în urmă doar amintiri
ce zidesc în mine Olimpul.

Și astfel spațiul devine obtuz,
alungindu-se între mine
și orcine.
Timpul îmi sângerează confuz,
făcând loc inepției omenirii
în expansiune.

cyan magenta yellow black

Biserica satului...

“Catedrala” noastră – Biserica “Sfânta Cuvioasă Parascheva”

De curând am aniversat împlinirea a 85 de ani de autocefalie a bisericii noastre strămoșești, ,, LEGEA PENTRU ÎNFIINȚAREA BISERICII ORTODOXE ROMÂNE ”din februarie 1925 statuând acest fapt. Fostul episcop de Caransebeș ,Miron Cristea, ajungea pe scaunul patriarhal la 1decembrie 1925 ca întâi-stătător al B.O.R., după ce la 1 ianuarie 1920 urcase pe scaunul de mitropolit-primat al României.

La acea dată se scursese peste jumătate de mileniu de când Mitropolia Moldovei intra oficial în istorie (26 iulie 1401) ca urmare a recunoașterii canonice a acesteia de către Pariarhia Ecumenica a Constantinopolului.

Obștea sătească din Miroslovești nu a fost atinsă de frământările administrative din cadrul Bisericii, cunoscând o viață religioasă creștină încă din primele secole de la răspândirea creștinismului pe teritoriul locuit de strămoșii noștri. Stau mărturie a manifestării religioase creștine timpurii materialele arheologice descoperite pe apa Moldovei, la Davideni, la nici un kilometru de locul unde apele Topoliței se îngemănează cu cele ale Moldovei. Datorăm aceste cercetari profesorului bacăuan Ioan Mitrea, care datează piesele de factură creștină descoperite aici în secolele V-VI.

Dintre piesele creștine legate de oficierea cultului enumerăm o cruciuliță de bronz cu brațele egale și o linguriță pentru Sfânta Euharistie. De bună seamă că aceste obiecte presupun prezența unui preot și a unui lăcaș în care se oficia Taina Sfintei Împărtășanii.

Fără îndoială că foștii viețuitori ai obștii Miroslovești, care erau în contact direct cu cei din obștea sătească a Davidenilor, nu puteau să nu împărtășească aceleași trăiri religioase ca ale vecinilor lor.

Viața creștină organizată a locuitorilor din Miroslovești s-a manifestat mai târziu, în anul 1515 aceștia construindu-și o bisericuță din lemn (conform precizărilor din Marele Dicționar Geografic al României- autor George I. Lahovari).

Biserica nu mai există, urme ale acesteia păstrându-se în locul denumit Silițe, unde, probabil, era vechea vatră a satului.

Peste mai bine de două veacuri se construiește o nouă biserică din lemn de către meșteri locali, prin contribuția enoriașilor, mai substanțial contribuind Soltana Cojocaru, din rândul breslei croitorilor-cojocari miroslovești.

Ea impune și hramul Bisericii: Sfânta Cuvioasă Parascheva. Era o alegere oarecum la modă; nu trecuse cu mult peste un veac de când moaștele Sfintei fuseseră aduse la Catedrala Trei Ierarhi din Iași de către domnitorul Vasile Lupu.

Se spune că pentru fundația bisericii s-ar fi folosit piatra de la Biserica ridicatăla sfârșitul sec. al XVI-lea.

Deasupra ușii de la intrarea în pronaosul Bisericii se află încrustată în lemn o inscripție în slavonă, pe care am tălmăcit-o astfel: „În zilele milostivului Constantin Voievod, luna martie, 24, valeatul 7264. Stan meșter, Mihai meșter, Toader meșter”.

Astfel, la 24 martie 1756, în timpul voievodului Constantin Racoviță, meșterii Stan, Mihai și Toader, după ce au încheiat construcția sfântului lăcaș, și-au încrustat cu daltița numele lor vrednice de pomenire.

Biserica este prevăzută cu pridvor deschis, pronaos, naos și altar. Nu are turlă, semn că nu este construită din inițiativă și cu sustinere domnească. Planul Bisericii este sub formă de cruce (triconc), cu două abside laterale de mici dimensiuni și o absidă estică semioctogonală, unde se află Sfântul Altar. Are patru ferestre mici (0,6/ 0,4m). Biserica are temelie din piatră și este construită din bârne de stejar (12 rânduri). Bârnele sunt ornamentate în exterior cu figuri geometrice în stilul epocii lui Vasile Lupu: pe prima bârnă de pe fundație sunt două rânduri de ornamente (împletituri în partea superioară și zig-zag-uri în partea inferioară); -pe cea de-a șaptea bârnă, în dreptul ferestrelor, este sculptat un brâu frânt din loc în loc; pe cea de-a unsprezecea bârnă sunt încrustate, alternativ, ocnițe și cruci.

Părăile laterale ale tocului ușii de la intrarea în pronaos sunt ornamentate cu motivul spicului. Frumoase încrustări se găsesc și pe cei doi stâlpi care susțin pridvorul. În interior, Biserica are două iconostase: primul iconostas desparte pronaosul de naos, iar cel de-al doilea naosul de Sfântul Altar. Culoarea predominantă a cupolei este albastru închis, străfulgerat de luminițele stelelor. Unele icoane păstrează (cu caractere slavone, dar în limba română) numele donatorilor. Dintre obiectele de cult mai deosebite s-au păstrat două sfeănice de bronz, având inscripționată data: 22 februarie 1886, precum și Sfânta Evanghelie, artistic ferecată în argint, care, pe ultima pagină, păstrează mesajul donatorilor, familia Puiu:

„Puteam să dăruiesc aceste odoare la altă Biserică, dar am ținut, pentru mulțămirea mea, să le dau Sfintei Biserici din Miroslovești, pentru că această Biserică este aceea unde pentru întâia oară, în fragеda mea copilărie, m-au condus părinții într-însa ce e casa Domnului de rugăciune, pentru că ea este unde pentru prima oară am învățat să mă gândesc la Dumnezeu și să cred în El, pentru că ea este unde, în timpuri de grele necazuri și amaruri, am mers cu părinții mei să-i cerem ajutorul lui Dumnezeu, în fine, pentru că este Biserica unde, treptat cu creșterea mi-am ridicat mintea și inima către Dumnezeu, rugându-l să-mi ajute la un viitor mai bun, care rugă, fiindu-mi ascultată, sunt mulțumit că sufletul meu poate să mărească pe Cel ATOTPUTERNIC, care vede toate, care aude toate și care știe toate. 1886, Aprilie”.

În prezent, Biserica este declarată monument istoric, fiind deschisă duminicile și oficiindu-se aici Sfintele Liturghii prilejuite de hramul Bisericii. Este singura Biserică din lemn din Protopopiatul Pașcani, care, în ciuda vârstei, este funcțională.

Călătorul care trece ocazional prin aceste meleaguri este rugat să nu ocolească această sfântă minunăție, pe care noi o numim cu mândrie „Catedrala” noastră.

Gelu Hogaș

Părintele protopop Pavel Postolache –Fiu al satului Miroslovești

Născut și crescut aici, pe valea Moldovei, în murmurul apei și cântecul ciocârliei, în ecoul văii și dangătul clopotelor Bisericii, copilul Pavel Postolache - cu nume de apostol, predestinat pentru harul preoției - a simțit chemarea pentru slujirea lui Dumnezeu.

Vocea-i caldă și cântecul duios s-au observat încă de când era elev, la serbările și concursurile școlare.

La terminarea gimnaziului, când adolescentul de 14 ani hotărâse să se înscrie la seminarul de la Neamț - lucru îngrădit de ideologia de partid de atunci -, profesorul diriginte i-a spus: ,,Ai încredere în steaua ta!”. și steaua lui l-a călăuzit pe drumuri bune.

Programul de Școală și viața din așezământul monahal care administra Seminarul îl formează pe viitorul student al Facultății de Teologie din București în spiritul dragostei pentru oameni și Biserică.

La vârsta de 19 ani, când alți tineri de seama lui aveau preocupările inerente vârstei, el se pregătea riguros pentru misiunea spirituală ce urma s-o împlinească, reprezentând cu cinste Școala de-acasă și satul în care s-a născut. Acolo, în capitala țării, viitorul preot Pavel Postolache se manifestă ca un student conștiincios, sârguință ce va hrăni cu substanța necesară văditele sale înclinații oratorice.

Predicile sale - ca preot ce a devenit - ca și cântările melodioase îi vor crea o faimă ce-i va aduce renumele de ,,gură de aur” - după cum spun enoriașii. Alături de darul vorbirii, părintele Pavel posedă și harul cântecului ce intră la sufletul creștinului. Prin expresivitatea predicilor știe să transmită cu mare trăire mesajul biblic. Ierarhilor le-a fost ușor să distingă aceste calități, cât și cultura teologică ce o posedă, încât în scurt timp preotul Pavel Postolache, urmaș al lui Apolin - preot din aceeași familie -, devine cel mai tânăr protopop din Biserica Ortodoxă Română.

Deseori părintele se întoarce la locul nașterii, la casa părintească, cu fântână în poartă, ăi la Biserica din sat. Aceleași clopote care îl chemau la Biserică atunci când era copil îl cheamă acum la crucea tatălui său, ce-și doarme somnul de veci chiar lângă clopotnița bisericii Sfânta Parascheva. Aici fiul este mereu în legătura tainică cu parintele său trupesc, căci găsește des prilej de a sluji în Biserica din sat. Cât despre mama sa de acasă, care este bătrână și nu mai poate urca dealul până la mormântul bărbatului ei, știm că aceasta primește întotdeauna mângâierea fiului, după săvârșirea Sfintei Liturghii și reculegerea, și în numele ei, la mormântul tatălui. ,,Parcă și acum o văd pe mama - spune părintele - cum mergea duminica la Biserică, cu evlavie, cu flori și lumânări în mână, urcând dealul încetișor, bucuroasă și mulțumită sufletește, cu satisfacția dorinței împlinite”.

Iubirea de părinți este un dar înnăscut al omului, o poruncă Dumnezeiască, care la părintele Pavel se manifestă cu o dăruire amplificată de sensibilitatea lui sufleteasca. Această sensibilitate pornită din adâncul sufletului, împreună cu dragostea ce o nutrește față de cei apropiași și de cei pe care-i păstorește spiritual, la care se adaugă talentul oratoric și vocal, formează un tot, ce poartă numele PREOT-PROTOPOP PAVEL POSTOLACHE, Fiu al satului Miroslovești.

Un reper de mândrie, iată, și pentru cei care i-au îndrumat primii pași spre cunoaștere, în Școala începuturilor sale, între care se numără și semnatarul acestor rânduri. Rânduri, nu întâmplător, scrise în reverberația sufletească a Sărbătorilor Învierii și Înălțării Domnului.

La multi ani pt final

Prof. Ioan Leleu

Biserica satului – Gospodăria obștească a sufletelor noastre

Cine a trecut prin școală știe că religia creștin-ortodoxă, între altele, e unul dintre elementele definitorii ale Națiunii noastre. Iar cine a trecut, la începutul vieții, și pe la Biserica obștei, pentru taina Sfântului Botez, știe sigur că este creștin-ortodox. Aici, ar mai trebui adăugat că un învățat (n-o să bănuiți că nu-mi amintesc numele) constată că omul nu-i complet dacă nu e și religios.

Putem noi, oare, să ne rezumăm doar la constatarea celor de mai sus și atât? Desigur, cine are proprietatea definițiilor și a regulilor, nu neapărat scrise, care există spre a ne rândui viața, trăieste ca atare: în înțelegere și respect pentru definiții și reguli. Cu atât mai mult cu cât regulile despre care “glăsuim” aici ne pun în ordine relația noastră cu Dumnezeu.

Așadar, ce-ar mai fi de spus, mai concret, în context? Că avem datorii obștești față de Gospodăria sufletelor noastre. Anume, cum contribuim pentru nevoile trupești ale obștii, prin instituția administrativă numită Primărie, tot așa trebuie să contribuim și pentru nevoile sufletești, prin instituția numită Parohia Bisericii. Aceasta din urmă nu instituie taxe sub spectrul penalității, ci ea doar anunță credincioșilor nevoile cele gospodărești ale Așezământului în care este cel mai des prezent Dumnezeiescul. Spațiul în care ne aflăm cel mai aproape de El, evident, atunci când se săvârșesc Sfintele Liturghii ori celelalte rituri în care se invocă Duhul Sfânt.

Precum în gospodăriile noastre trecătoare, așa și-n această Gospodărie a veșniciei timpul erodează materia. Unele se învechesc până la netrebuință, altele, neavându-le niciodată, ne sunt acum necesare.

Trebuie să avem în vedere că nu mai este mult și Biserica “cea nouă”(comparativ cu “cea veche”) va deveni seculară și ea. Interiorul va trebui restaurat, exteriorul va trebui adaptat și el la contextul nou, impus de prezența monumentală a Clopotniței. Și nu în cele din urmă, va trebui să ne păstrăm și noi în rând cu lumea, cu lumea creștină din preajma noastră. Cum o vom face? Între altele, cum s-au făcut deja unele lucruri demne de laudă: cu inima cea bună, cu inima cea gătită, sau în curs de gătire, pentru Marea Întâlnire. Desigur, fiecare o vom face după putere. Sperăm însă, după puterea cea reală și nu cea măsluită. Căci unul e darul generosului și altul al avarului.

Și încă ceva. Am văzut în țară și, în trecere fugară, în afara ei, că zicala omul sfințește locul e oglindită și de cum arată locurile în care înaintații își odihnesc rămășițele trupești – cimitirele. Cineva dintre cei atenți la rânduiala urmașilor față de înaintașii care ne-au fost părinți, bunici, moși și strămoși îmi sesiza că Cimitirul Bisericii noastre nu e tocmai ceea ce ar trebui să fie, ca să ne recomande ca foarte vrednici păstrători ai tradiției creștine a Neamului. Să reflectăm deci la grijile noastre și în această privință; și să purcedem la cele trebuincioase întru îndreptare. Așa să ne ajute Dumnezeu!

Înv. Gheorghe Pârlea - consilier parohial

cyan magenta yellow black

O săptămână de neuitat, dincolo de sat

Încă din timpul clasei a-V-a, domnul profesor de istorie și geografie ne-a promis că vom face o excursie prin țară, unde vom vizita unele locuri frumoase și interesante din punct de vedere istoric.

Anul școlar a luat sfârșit și domnul profesor s-a ținut de cuvânt, ca de obicei.

În dimineața zilei de 22 iunie, 2009, cu sufletul plin de emoție, ne urcam rând pe rând in microbuzul " gălăgioșilor". Roțile mașinii mâncau cu repeziciune kilometri din asfalt, așa că nu ne-a trebuit mult timp pentru a ajunge la Brașov.

Ceea ce am văzut în jurul meu mi-a plăcut. Parcă mă aflam pe fundul unui lighean cu pereți înalți, dar domnul profesor ne-a explicat imediat că acest oraș face parte din țara Bârsei și este situat într-o depresiune muntoasă. Am vizitat muzeul istoric Biserica Neagră. Este o cladire impunătoare, situată la poalele muntelui Tîmpa. În timpul războiului, nemții au dat foc clădirii, de aici și denumirea de "Biserica Neagră". Pe atunci era singura biserică protestantă din Ardeal. Pe lângă orga gigantică, veche de 537 ani, am mai putut admira și colecția de covoare laice din sec. al – XVIII-lea și multe alte obiecte vechi și de însemnătate religioasă. Pentru prima dată am putut vedea la această biserică și basoreliefuri.

Tot în acea zi am fost și la Cetatea Făgăraș unde nu am putut admira ceva interesant, pentru că muzeul era închis. Singurul lucru pe care l-am putut vedea a fost "Spânzurătoarea". Seara, foarte obosiți, ne-am retras la mănăstirea Sâmbăta de Sus. Această mănăstire a fost construită de Constantin Brâncoveanu. Aerul răcoros de munte ne-a speriat oboseala și după o cină copioasă a început hârjoana. Am jucat cărți și alte jocuri amuzante.

Dar hârjoana a lăsat loc unui somn parcă mai scurt ca de obicei.

O rază de lumină străbate zarea și după coline, acolo la orizont, soarele cu chip deosebit, întrebător, dar și grăbit, răsare. Totul prinde viață când astrul cerului își revarsă peste natură căldura lui. În liniștea dimineții de la mănăstire se aud ciripind păsărele, apoi, rând pe rând, glasurile colegilor mei, care au început să se trezească.

După micul dejun am traversat Transfăgărășanul. Acolo am fost fascinată de peisaj. Pot să spun că am traversat norii. Numeroase depresiuni păreau parcă niște cornete umplute cu puf de ceață. Brazii înalți, asemenea unor soldați, împreună cu pârâurile repezi și zgomotoase, străjuiesc versanții, când abrupți, când domoli, ai munților. Sălbatica splendoare a naturii era dezmierdată de vântul care adia prin pletele copacilor semeți și de marea lină a aburului moale, a cetii ce colinda împrejurimile.

Aici mi-a plăcut cel mai mult. Când am părăsit acel tărâm fermecat, parcă ceva din mine a rămas acolo. Vreau să revin în acea lume de basm. Da, vreau să-mi conving părinții ca vara viitoare să mărefintorc împreună cu ei, să revăd acele locuri mirifice.

Cu repeziciune, microbuzul se îndreaptă spre un alt obiectiv. De această dată vizităm lacul de la Vidraru, care este situat pe râul Argeș. Statuia electricității, numită și "Zeul luminii", străjuiește impunătoare acel loc. Vidraru este cel mai mare lac de acumulare de la noi din țară. Parcurgând barajul pe partea dreaptă am avut norocul să admir imensitatea apei, asemeni unei câmpii de argint, iar pe partea stângă ținutul diafan al munților. După prânz am vizitat Mănăstirea Argeșului. Trebuie să recunosc că eram mai mult curioasă să văd cu ochii mei locurile legate de legenda "Meșterul Manole ". Liniștea mănăstirii, podoabele reci și umbra legendară a clădirii au făcut să treacă prin mine un fior de gheață. Oare de ce a trebuit să moară doi omeni pentru a se putea construi această mănăstire? Cu pași mici mă îndrept spre locul unde este "ziditã" Ana, apoi și spre Fântâna legendară de unde am băut și apă.

Ziua s-a încheiat la stațiunea "Trei stejari".

După un somn binevenit ne-am trezit plini de energie și cu forțe noi. A treia zi am început-o vizitând orașul lui Brâncuși, Târgu Jiu. Operele de artă "Coloana Infinitului", "Poarta Sărutului" și "Masa Tăcerii" stau mute și neclintite, purtând cu ele tainele orașului. Al doilea obiectiv a fost Mănăstirea Tismana. Seara am poposit la Hotel Paradis, hotel care aparține Băilor Herculane.

A patra zi a început cu o croazieră pe Dunăre. Mi-a plăcut foarte mult, mai ales că am putut vedea îndeaproape magnifica sculptură Statuia lui Decebal, care veghează de doua decenii fluviul. După două ore de plimbat cu vaporul am vizitat muzeul Sarmizegetuza din orașul Deva, apoi Muzeul de științe ale Naturii și Castelul Huneazilor. În aceeași zi am vizitat sala de ședințe a Consiliul Județean Hunedoara, unde vice-președintele instituției administrative este domnul Costel Avram, un fiu al comunei noastre, și apoi restul orașului. Seara am fost cazați la căminul unui liceu, cu sprijinul domnului Avram. Acolo a avut loc și o partidă de fotbal între băieți și fete, având sorți de izbândă, paradoxal, fetele. Ne-am retras cu toții în dormitoare, când orașul era deja cuprins de taina nopții.

A cincea zi ne-am trezit când mantia

zorilor scălda cetatea Deva, care străjuiește de sute de ani orașul . După micul dejun am vizitat-o cu ochi iscoditori și întrebători. Plăcerea tuturor a fost mare când am urcat cu telecabina până sus la cetate. Recunosc că mie mi-a fost frică, deoarece aveam senzația că mă răstorn, dar curajul celorlalți m-a făcut să depășesc acele momente. De sus am putut admira orașul în toată splendoarea lui.

Peștera Scărișoara a fost și ea unul din punctele turistice care m-au impresionat. Ea este situată în Parcul Munților Apuseni, la o înălțime de 1165 m. Acolo am putut privi ghețarii cu forme diferite, ceva spectaculos ținând cont de anotimpul în care ne aflam, vara. Seara ne-am retras în tabăra de la țuncuiuș. A fost foarte frumos.

A șasea zi a început, ca de obicei, cu micul dejun, după care am mers la Băile Felix. Acolo era de noi! Bălăceala era în floare. Apa și topoganele ne atrăgeau ca niște magneți. Am rămas cu amintiri plăcute, mai ales că am vizitat și un parc cu nuferi. Până atunci nu văzusem niciodată o floare de nufăr. M-a fascinat gloata tremurândă a florilor, ce se întindea pe

acea apă. Când le priveam aveam senzația că plutesc alături de ele.

Timpul a trecut repede în tabăra de la țuncuiuș. Ne-am căutat diferite activități distractive, așa că nu am știut când a sosit vremea de mers acasă.

În dimineața zilei de 29 iunie, somnoroși și supărați că excursia s-a terminat, ne făceam bagajele. Și timpul era supărat ca sufletele noastre, caci începuse să plouă. Vremea înnorată și ploioasă a pus stăpânire aproape pe tot traseul pe care l-am urmat până acasă. Însă, urcași în microbuz, zarva a început iarăși. Care mai de care își spunea părerea despre ce a vizitat. Un lucru este sigur. A fost o excursie de neuitat, în timpul căreia am avut ocazia să vizitez locuri mirifice, meleaguri încărcate de istorie. Toatea acestea nu se puteau întâmpla fără bunăvoința și răbdarea domnului profesor.

De aceea, domnule profesor, noi vă mulțumim din suflet pentru răbdarea pe care ași avut-o cu noi și pentru interesul pe care ni l-ași insuflat în a cunoaște locuri, lucruri și oameni noi.

Gospodaru Paula-Alexandra, elevă

Eveniment didactic la Miroslovești

Un rol foarte important în creșterea calității procesului instructiv-educativ din unitățile școlare îl au și activitățile cercurilor pedagogice. În ziua de 13.03.2010 s-a desfășurat la SAM Miroslovești "Cercul activităților educative si extrașcolare ", având ca temă "Voluntariatul reflectat în acțiunile de combatere a consumului de droguri, traficului de ființe umane, infracționalității, violenței și protecția civilă".

Activitățile desfășurate au cuprins o lecție deschisă cu elevi din clasele a VII-a și a VIII-a, susținută de d-na profesor-diriginte Leleu Gabriela, trecerea în revistă a activităților extrașcolare deosebite, prezentarea volumului Monografia comunei Miroslovești – despre oameni și locuri", ediția a II-a (2009), a ziarul local "Glasul satului"(primul număr, realizat de dascălii școlii și finanțat de Primăria Miroslovești) și a revistei școlare "Picături din suflet de copil" (coordonator, prof. Georgiana Popa).

Participanții au asistat și la un program artistic susținut de grupul vocal al școlii (animatori – înv. Hogaă-Tălpău Gheorghe și inst. Stan Sorin) și formația de dansuri populare (animatori – înv. Alexandrina Leleu si inst. Stan Sorin).

La activitățile cercului au participat dl. prof. Cristinel Iordăchioaia, inspector școlar, directorii școlilor din Miroslovești, Verșeni, Soci, Boureni, Motca, Cristești, 28 de profesori-consilieri educativi din zona Pașcani, polițiști din localitate și municipiul Pașcani și un reprezentant al ISU Pașcani (dl. Albu Petrișor).

Activitățile s-au desfășurat într-un cadru primitor și foarte plăcut. Doamna Leleu Gabriela, diriginta clasei a VII-a, a realizat o lecție interactivă deosebită prin conținut, mesajul transmis elevilor, metodele și mijloacele didactice utilizate (audiții, prezentarea pe calculator, fișe de lucru). Pe tot parcursul lecției elevii au fost acaparați de noutatea informațiilor, de discuțiile cu invitații.

Domnul prof. Neculai Culbec, responsabilul Cercului consilierilor educativi a subliniat reușita activității, amploarea subiectelor abordate, spiritul de echipă din școală, care s-a manifestat prin organizarea impecabilă a intregii activități. Afirmă că a fost fascinat și de cântecele, costumele și dansurile copiilor, implicarea cu zâmbetul pe buze chiar și a copiilor cu capacități intelectuale limitate.

Invitații au fost impresionați de frumusețea localității, organizarea activităților, căldura sufletească, atât a cadrelor didactice cât și a elevilor, și au apreciat întreaga activitate cu calificativul « FB » (foarte bine).

prof. Ioan Pârlea (directorul școlii de Arte și Meserii Miroslovești)

"Zilele Școlii" la Soci

Ultimele zile ale lunii ianuarie, atât pentru elevii școlii noastre cât și pentru cadrele didactice, n-au însemnat numai sfârșitul semestrului, ci și bucuria organizarii pentru prima dată a sărbătorii denumite generic "Zilele școlii".

Programul activităților a fost diferit, cuprinzând concursuri (de șah, de săniuș, de bătut toaca – în colaborare cu biserica), dansuri, cântece, o expoziție de desene, un montaj literar și șezătoarea de altădată.

Activitățile au început cu un oficiu religios de sfințire a investițiilor făcute în școală și au continuat cu lansarea revistei "Picături din suflet de copil" (responsabil prof. Georgiana Popa), revistă în care, atât elevii cât și cadrele didactice de la școile Soci și Miroslovești au avut ocazia să publice diferite articole.

Am avut ca invitați părinți, foști elevi ai școlii, directorii școlilor din comună, consilieri și reprezentanți ai Primăriei,în frunte cu domnul Ionuț Gospodaru, primarul comunei.

Participarea elevilor la aceste activități a adus în sufletul lor multă bucurie și emoție, iar pentru noi – educatoare, învățători, profesori – încă un prilej de a ne mândri că i-am îndrumat și le-am creat condiții pentru a se afirma.

Invitații au asistat la o șezătoare ce a prezentat întreaga gamă de activități specifice zonei, bogăția folclorică (cântul, dansul, portul popular) păstrată și transmisă din moșistrămoși.

Șezătoarea, ca toate șezătorile, a avut "un fir" epic, o poveste pe care artiății populari au urmat-o în "tablouri" care de care mai ingenios construit, costumele, indeletnicirile copiilor, dialogul fete-băieți fiind apreciate de invitați.

Copiii au dat dovadă de spontaneitate și talent, ne-au introdus într-o vreme de demult, arătând că ținuile lui Creangă pot fi reeditate oricînd de păstrătorii tradițiilor de pe aceste meleaguri. Micii artiști (copii de la grădiniță și elevi ai claselor I-VIII) au cântat, au dansat, au recitat poezii, au lucrat și ne-au arătat măiestria în ghicitori și povești cu tâlc.

Hotărârea noastră de a renaște șezătoarea în rândul copiilor a avut ca suport mai mai multe motive. Mai întâi am simțit acuta datorie de a împiedica dispariția din comunitatea noastră a datinilor și obiceiurilor locale. Apoi, șezătoarea reprezintă o modalitate foarte eficientă de îmbogățire a cunoștintelor și de cultivare a capacității de vorbire, stimulează și educă atenția, contribuie la realizarea laturii estetice și morale a personalității.

Cunoscut fiind că activitatea artistică este un mijloc de trăire în colectiv a unor bucurii, de confruntare a valoriilor și, prin aceasta, de întărire a colectivului, toate cadrele didactice au participat cu plăcere la acest mod de a sărbători, în contextul generic « Zilele școlii la Soci ».

Gheorghiță Astanei (profesor-coordonator)

RAPORTUL PRIMARULUI COMUNEI MIROSLOVESTI

Privind activitatea din anul 2009

Prin acest material incercam sa inbunatatim in fiecare an calitatea si eficienta muncii noaste. Publicarea "Raportului Primarului Comunei Miroslovesti privind activitatea pe anul 2010" este un gest normal , in contextul preocuparilor pentru o reala deschidere si transparenta a institutiei noastre. Lucrarea de fata reprezinta unul dintre instrumentele prin care primaria Miroslovesti pune la dispozitia cetatenilor date concrete despre activitatea noastra, despre relatia cu cetatenii. Raportul contine informatii despre activitatea Primariei , a Consiliului Local Miroslovesti precum si o dare de seama privind starea economica si sociala a satelor care formeaza comuna Miroslovesti.Consider ca datele prezentate in raport pot oferi cetatenilor comunei o imagine generala asupra activitatii noastre in anul 2009 , asupra modului si eficientei rezolvarii problemelor comunitatii locale.

Starea economica si sociala a comunei Miroslovesti

1.Localizare

Comuna Miroslovești este situată în sud-estul Podișului Sucevei (Podișul Fălticenilor), ocupând jumătatea sudică a interfluviului Siret-Moldova și în nord-vestul județului Iași. Este străbătută de la nord la sud de Șoseaua europeană E 85 și se află la 36 km distanță de orașul Roman și 38 km de orașul Fălticeni. Din anul 2004, comuna noastra are cu un sat mai puțin; satul Ciohorăni devenit el insusi comuna in urma unui referendum. Prin urmare, comuna noastră, cu satele Miroslovești, Soci, Verșeni și Mitești, însumează acum un număr de 4922 de locuitori.

2.Repere istorice

Miroslovești – prima atestare documentară datează din sec al XV – lea , 24 septembrie 1429 / 6937.Documentul atestator e un act de donație din timpul domnitorului Moldovei Alexandru cel Bun. Numele satului provine de la un boier Miroslav, mentionat în Uricul din 4 noiembrie 1493(7001).Mai sugestiv este documentul din 20 mai 1598(7106) când Ieremia Movila întărește jumate din satul Miroslovești pe Moldova, cumpărat de la nepoții lui Miroslav (V. Chirica si M. Tanasache, "Repertoriu arheologic al județului Iași",vol I, pag 241).Pe teritoriul actual al satului a existat și o altă obște sătească numită Năvrăpești, atestată pentru prima oara în actul de vânzare- cumpărare din 18 iulie 1603 (7011).Denumirea satului vine de la boierul Năvrăpescu, atestat de actul de vânzare-cumpărare din 10 iulie 1617(7125): "Năvrăpescu având mărturie pe Toma Brut cumpăra o jumătate din satul Vorontorești"(Serafim Ionescu "Dicționarul geografic al județului Iași ", Uricul VII, 1894, pag 248. Comunitățile de strămoșani care au precedat satele atestate trăiau în bordeie cu câte o singură încăpere, pătrată sau dreptunghiulară, fiecare ocupând o suprafață cuprinsă între 12 și 16 m. Bordeiele nu aveau tavan, acesta fiind suplinit de cele două planuri ale acoperișului "în două ape". Pereții bordeielor erau din împletituri de nuiele, lutuite și susținute de furci, care sprijineau și acoperișul. Aceste împletituri de nuiele lipseau în cazul când bordeiul era îngropat, acoperișul acestuia făcând corp comun cu marginile gropii. Pentru obținerea acoperișului, se făcea o îngrădătură de bârne sau pari, având capetele împreunate câte două pe o grindă longitudinală. Peste acest schelet se așezau paie de grâu, stuf sau iarbă și bolovani plați pentru fixare. În unul din pereții bordeiului era cotlonit cuptorul sau vatra de lut, întărită la margine cu bolivani.Multe din aceste locuințe străvechi erau amplasate pe același aliniament, ceea ce presupune existența unei poteci. Despre acest tip de comunități umane, care vor fi având așezările sătești în teritoriul comunei, se presupune că aveau structurile economice, demografice și social-politice specifice obătii sătești. Prezența lor într-o regiune sau alta a fost condiționată de o serie de factori geografici și bineînțeles de factori social-istorici. Toate aceste condiții erau îndeplinite pentru viețuirea comunităților umane și în spațiul geografic miroslăveștean.Locuința – de la arhaic la modern

ANALIZA SITUAȚIEI CURENTE GESTIONAREA FINANTELOR PUBLICE LOCALE

Obiectivul principal in gestionarea finantelor publice a vizat in primul rand corectitudinea in ce priveste stabilirea masei impozabile, respectiv, a taxelor locale datorate de populatie si efectuarea angajamentelor de plata in acele domenii care au fost prioritare si considerate de maxima importanta pentru comunitate.

Astfel, pentru buna functionare a compartimentului financiar-contabil a fost achizitionat un program informatic care permite un mod de lucru eficient si bine organizat pentru operarea datelor, calcularea sumelor datorate de contribuabili. De asemeni s-a intocmit un numar de 1814 dosare cu evidenta fiecarui contribuabil in care au fost cuprinse documentele necesare stabilirii masei impozabile.

Taxele locale in anul 2009 au ramas la aceleasi nivel ca in anul precedent. Pentru a incuraja cresterea nivelului de incasare a fost acordata o bonifictie 10 % pentru contribuabilii care au platit integral impozitul pana la 31 martie 2009. Pentru anul 2009 Bugetul local al comunei Miroslovesti a avut prevazuta suma de 5.532.570 lei din care la venituri cu un procent de realizare 89%, respectiv 87% la platile efectuate pentru cheltuieli.

Evaluarea și examinarea comunei Miroslovești se va face pe șase domenii esențiale. Acestea sunt cuprinse în prioritățile operaționale ale Planului Național de Dezvoltare 2007-2013, care reprezintă "documentul de planificare strategică și programare financiară multianuală, aprobat de Guvern și elaborat într-un larg parteneriat, care va orienta dezvoltarea socio-economică a României în conformitate cu Politica de Coeziune a Uniunii Europene" (sursa: sinteza PND 2007-2013).

Pentru o analiză mai detaliată a celor 6 domenii s-a împarțit fiecare în diverse categorii, după cum urmează:

1.Agricultura, silvicultura și dezvoltare rurala

1.1 Agricultura

Suprafața totală a comunei este de 5279 ha. Codițiile geografice și climaterice favorabile zonei au determinat locuitorii să practice o serie de activități predominant agricole cum ar fi cultivarea plantelor și creșterea animalelor.

CATEGORIA	SUPRAFAȚA (ha)
Teren arabil	3338
Pășune 1053	
Pădure 436	
Livezi 14	
Luciu de apă	438
Suprafață totală	5279

Cea mai mare suprafață teritorial-administrativă a comunei este ocupată de terenul arabil.

Suprafața administrativ teritorială a comunei Miroslovești

Principala activitate care se derulează pe teritoriul administrativ al comunei Miroslovești este legată de agricultură.

1.2 Producția vegetală

În comuna Miroslovești se cultivă în special grâu, porumb după cum reiese din tabelul de mai jos:

Cultura	Suprafete cultivate anul trecut (ha)	Suprafețe ce ar putea fi cultivate (ha)	Cantitatea de produs obținută la ha
Grâu	900	1000	2600
Porumb	1020	1000	3100
Floarea soarelui		315	350 2300
Rapiță	120	200	2400
Orz	25	50	
Orzoaică Ovăz		250	200 1800
Cartofi	100	100	12500
Legume	75	75	21000
Culturi Furajere	533	363	11000

2. Infrastructura și mediu

2.1 Infrastructura de transport

Principalele căi de acces în comună sunt: E 85, DJ 208 L.

Orașe importante apropiate:

- Pașcani la o distanță de 25 km;
-Roman la o distanță de 35 km pe DN – E85;
- Iași la o distanță de 90 km.

Distanța din centrul comunei până la:

-E 85 – 1 km;
-Gară Pașcani – 25 km
-Cale ferată industrială Pașcani – 25 km;
-Aeroport Iași – 105 km;
-Benzinărie – 7 km.

Drum asfaltat

Principalele căi de acces în comuna Miroslovești sunt drumul european E 85 și drumul județean DJ 208 L. In perioada august – noiembrie 2008 s-a asfaltat centul localitatii Mroslovesti pe o lungime de 3 km.

PIETRUIREA DRUMURILOR DIN COMUNA

In perioada septembrie – noiembrie 2008 s-a desfasurat o ampla actine de pietruire a drumurilor din comuna. S-a avut in vedere pietruirea drumului ce strabate centrul satului Soci de la E-85 si pana la moara Soci, drum care era cel mai afectat, circulatia pe acest drum desfasurandu-se cu greutate. Tot in toamana anului 2008 s-a refacut drumul care asigura legatura dintre Soci si Miroslovesti in zona Sohodor. Ulterior s-a intervenit cu utilaje speciale pentru profilarea si compactarea tuturor drumurilor din comuna. In primava anului 2009 s-a continuat pietruire in satul Soci pe acele sectoare care au ramas nepietruite (Tarna , Poiana, Muchie, precum si 3 km de drum care face legatura satului Soci cu satul Bratesti - drumul denumit DC110 A).

ACHIZITIONAREA unui BULDOEXCAVATOR

In luna decemrie 2008 s-a reusi achizitionare in rate a unui utilaj multifunctional. Prin achizitionarea acestuia s-a intervenit in perioada iernii pentru dezapezire, apoi s-au efectuat o serie de lucrari la refacerea drumurilor din comuna, s-au efectuat lucrari de curatenie a gropilor de gunoi si refacerea ternului afectat de deseuri, a fost folosit in interventiile in caz de incendiu. In luna septemrie s-a achitat si ultima rata a acestuia. In prioada urmatoare intentionam achizitionarea si a altor accesorii pentru acest utilaj, de maxima urgenta fiind lama pentru nivelat, aceasat fiind utila la imprastiat pamant si nivelat terasamentul drumurilor din comuna

Infiintarea traseului de transport calatori Verseni - Pascani (iunie 2008) Prin infiintarea acestui traseu s-a facilitate accesul rapid al locuitorilor din comuna catre orasul Pascani si localitatile invecinate. In fiecare sat a fost amplasate cate doua statii – refugii prevazute cu locuri de stationare pentru calatori.

2.2Infrastructura de utilitati

Alimentare cu energie electrica

Alimentarea cu energie electrică a comunei Miroslovești este realizată într-un procent de 90%. Toate gospodăriile și instituțiile au acces la rețeaua de electricitate.

Alimentare cu apă

Comuna Miroslovești a desfășurat in anul 2004 prin programul „SAPARD" o investiție de 700 000 euro, și anume „Înființare sistem de alimentare cu apă a satelor Miroslovești, Soci, Verșeni, Mitești și Ciohorăni, comuna Miroslovești, județul Iași". Această investiție acoperea un procent de 45% din totalul comunei, restul aprovizionându-se prin fântâni proprii. Consiliul Local al comunei Miroslovești a inceput in anul 2009 derularea proiectului „Extindere alimentare cu apa in satele Miroslovesti, Soci, Verseni si Mitesti , construirea statiei de pompare in satul Miroslovesti si Soci" ce prevede extinderea conductei de apa pe o lungime de 22 km. Acest proiect va asigura alimentarea cu apa pentru toate locuintele din intravilanul localitatilor comunei.

Canalizare

În comuna Miroslovești nu există rețea de canalizare și stație de epurare și tratare a apelor reziduale. În prezent apele uzate se evacuează în bazine vidanjabile sau latrine uscate.

Consiluiul Local al comunei Miroslovești are ca prioritate proiectul „Înființare sistem canalizare și stație de epurare și tratare a apelor reziduale în satele Miroslovești, Soci, Verșeni și Mitești". In anul 2009 s-a derulat procedura de organizare a licitatiei pentru atribuirea acestei lucrari in vederea inceperii executiei.

Alimentarea cu gaze naturale

Un rol deosebit în emanciparea vieții rurale l-a avut și introducertea rețelei de distribuție și alimentare cu gaz metan a localităților comunei. Pe vremea regimului comunist, această resursă naturală era doar apanajul localităților urbane, cei de la țară neavând decât șansa de a se încălzi prin arderea vreascurilor sau strujenilor. După revoluția din decembrie 1989, se părea că vor dispărea pentru totdeauna diferențele majore dintre sat și oraș, șansele localnicilor crescând, deoarece conducta magistrală de gaz metan străbătea și teritoriul comunei Miroslovești. În prezent de teritoriul administrativ al comunei Miroslovești există un sistem centralizat de alimentare cu gaz metan în procent de 60%.

Telefonie, cablu TV si Internet

Serviciile de telefonie fixă au o arie de acoperire de 65 %, telefonia mobilă96%, existând putine arii neacoperite de semnal. Recepția posturilor de televiziune se face prin cablu TV cat si prin receptoare de semnal transmis prin satelit. Internetul ocupă și el un procent de 40% din suprafața comunei.

2.3 Sănătate

În prezent serviciile medicale sunt asigurate de un dispensar uman și un punct farmaceutic. Consiliul Local Miroslovești consideră ca prioritate pentru perioada 2007 – 2013 construirea unui dispensar uman.

2.4 Mediu

În comuna Miroslovești au fost și sunt preocupări pentru protejarea calității aerului, apei, solului și subsolului, pădurilor și celorlalte forme de vegetație, a faunei terestre și acvatice, a așezărilor omenești.

Una din preocupările majore ale autorităților locale o constituie râul Moldova, care, în fiecare an, în perioada viiturilor de primăvară - toamnă, inundă ș dislocă o parte din arabilul din zonă.

In data de 16 iulie 2009, confom conventiilor de aderare la Uniunea Europeana, s-au inchis gropile de gunoi existente in localitatile din tara noastra. In acest sens, in comuna Miroslovesti s-au infiintat 22 de puncte de colectare a deseurilor menajere. Acestea au fot dotate cu eurocontainere ce permit colectarea selectiva a deseurilor de la populatie. Prin contractul incheiat cu o firma licentiata si autorizata pentru colectarea deseurilor in fiecare zi de joi se ridica toate deseurile din aceste eurocontainere.

Depozitarea gunoaielor în locuri neamenajate dă un aspect dezolant adăugându-se toxicitatea unora dintre materialele aruncate. Intervenția omului are efecte negative prin faptul că se accelerează procesul de eroziune, surpări, prăbușiri, prin defrișarea vegetatiei subarboricole și erbacee, cât și prin săpăturile făcute pentru a folosi material în construcții.

3.Economic

Activități specifice zonei:

-cultivarea pământului;
-creșterea animalelor;

Oportunități:

-Agricultura – cu investiții în tehnologii moderne se poate extinde pomicultura.
-Comerț și tranzacții – pe malul râurilor existente sunt amenajate balastiere existând materie primă pentru materiale de construcție.
-Turistic – așezarea geografică a comunei Miroslovești permite dezvoltarea turismului.

3.1 Comerț și servicii

Structura pe ramură a agenților economici privați este determinată de activitățile comerciale. În regiune există posibilitatea ca aceste activități să se îndrepte mai mult spre producție și servicii.

Între cei mai importanti întreprinzatori care își desfasoară activitatea pe raza localității se gasesc:

Denumire societate,Obiectul de activitate
Număr angajați, Nume administrator
S.C. ASTRAL TRADING.
Asfalturi și produse de balastier-
19 Asmarandei Gheorghe
S.C. COMBETON
Produse de balastieră 21
Comănescu Constantin
S.C. ISPA ECO S.R.L.
Achiziții și prelucrare lapte 9
S.C. NICODAN 2000
Brânzeturi și preparate din lapte 12
Garofil Dimcea

4. Turism

Pe malurile râului Moldova în zona satelor Soci și Verșeni se pot amenaja plaje și locuri de agrement fiind peisaje naturale deosebite.

De asemeni, se poate vizita și o bisericuță veche din lemn cu hramul „Sfânta Parascheva", care a fost construită de către meșterii locali, prin contribuția sătenilor și datează, ca reconstructie pe o fundatie mai veche, din secolul al XVII-lea. Din informațiile transmise se spune că pentru fundația acestei biserici s-ar fi folosit piatra de la vechea biserică, iar Sfânta Masă din Altar ar fi fost cioplită dintr-un singur arbore care nu a fost dezrădăcinat.

Deasupra ușii, la intrarea în pronaosul bisericii, este o inscripție pe care învățătorul Gheorghe Bodoașcă-Irinei a descifrat-o astfel: În zilele lui Constantin Voievod, luna martie, 24, văleatul 7206. Stan, Mihai și Toader – meșteri.

Invatatorul Gelu Hogas reinterpreteaza pisania, aducand o corectura care diminueaza vechimea monumentului cu cateva decenii.

5.Educație și cultură

5.1 Învățământ

Infrastructura de învățământ cuprinde trei școli și trei grădinițe în care sunt scolarizati 725 de elevi si prescolari. În prezent Consiliul Local Miroslovești are în curs de dezvoltare următoarele proiecte: RK școala Miroslovești, Construire – Grădinița Miroslovești, Grădinița sat Mitești.

In anul 2009 s-a reusit punerea in functiune a sistemului de incalzire in Caminul Cultural Miroslovesti si in sediul Primarie Miroslovesti. Achizitionarea centralei termice si construirea sistemului de incalzire la scoala Miroslovesti a facut posibil ca desfasurarea cursurilor se se faca intr-un singur schimb, in conditii bune.

In toamna aceluiasi an s-a reusit ca si la Scoala Soci sa se instaleze sistem de incalzire cu centrala alimentata la gaz metan, pin acest lucru imbunatatindu-se conditiile de desfasurare a cursurilor pentru elevi.

5.2Cultura si cultele

Cultura reprezintă un domeniu prioritar în sistemul de organizare a vieţii social – economice. La nivel local comuna Miroslovești beneficiază de două cămine culturale. In anul 2009 la Caminul Cultural Miroslovesti s-au efectuat lucrari de renovare deoarece acesta nu se putea utiliza, fiind intr-un stadiu avansat de degradare.

De asemeni locuitorii comunei Miroslovești au 3 lăcașe de cult pentru regenerarea mediului spiritual și valorificării acestuia.

CONSTRIURE GARD - BISERICA SF "TREIME" MIROSLOVESTI .

In luna decembrie 2008, prin contributia Consiliului Local Miroslovesti, s-a achizitionat gardul la Biserica Sfanta Treime din satul Miroslovesti. In momentul de fata la aceasta biserica sunt incepute lucrari la mai multe obiective de catre cetatenii localitatii : construire Casa de Pomenire, construire Clopolnita, amenajarea de alei pentru acces in curte bisericii, construire grup sanitari- fapt ce a facut imposibil si asigurarea finantarii cheltuielilor pentru construirea gardului de catre localnici.

REINFIINTARE FORMATRII DE DANSURI SI OBICEIURI

Comuna Miroslovesti este recunoscuta prin traditiile si obiceiurile pastrate din strabuni. Sunt reprezentative pentu aceasta zona Dansurile batranesti : " Ciofu", "Muntenească", "Sarba in doua parti", "Nunta de la Soci", "formatiile obiceiurilor de iarna" : "Capra si caiutii de la Miroslovesti", "Mascatii de la Verseni.

Renovarea Caminului Cultural Mitesti si utilizarea spatiului excedentar pentru gradinita Mitesti . In anul 2008 au inceput lucrarile pentru construirea unei gradinite noi in satul Mitesti, acest fapt ducand la imposibilitatea desfasurarii cursurilor pentru copiii inscrisi la grupa de gradinita datorita lipsei spatiului. Avand in vedere ca in imediata apropiere a fostului spatiu ce a fost destinat gradinitei Mitesti se afla Caminul Cultural Mitesti, s-a luat decizia ca in noul scolar 2009-2010 cursurile copiilor inscrisi la gradinita sa se desfasoare in incinta Caminului Cultural Mitesti. Pentru aceasta a fost nevoie se se amenajeze cele doua camere care existau la intrarea in cladirea respectiva, lucrare finalizata la inceputul lunii octombrie.

Evenimente locale:

Lansarea cărții "MONOGRAFIA COMUNEI MIROSLOVEȘTI - despre oameni și locuri", tiparită de Editura "Emia", Deva, 2004 și realizata de un colectiv de cadre didactice de la școala Miroslovești.

Lansarea cărții a fost pe data de 9 mai 2004, prilej cu care au fost invitați și prezenți peste 300 de fii ai satului (comunei) , numeroase personalități culturale si politice. S-a acordat pentru prima oara titlul de Cetatean de Onoare unor personalitati descinse din satele comunei.

"Sezatoarea" sau "claca la sat"

- Pe data de 9 martie 2009 s-a organizat un eveniment cultural deosebit in viata comunitatii . "Sezatoarea" sau "claca la sat" a fost o manifestare organizata de Consiliul Local Miroslovesti in colaborare cu Centrul Judetean pentru Conservarea si Promovarea Culturii Traditionale Iasi.

Ziua Fiilor Satului.

- La 12 iulie 2009 Primaria Miroslovesti a organizat Ziua Fiilor Satului. Cu aceasta ocazie s-a sarbatorit 145 de ani de la infiintarea comunei si 580 de ani de la prima atestare documentara a localitatii. In acest context a fost tiparita editia a doua –revizuita – a Monografiei Comunei Miroslovesti.

Balciul de la Miroslovesti

-In fiecare an de Rusalii (Duminica Mare) se sarbatoreste Hramul Bisericii Sfanta Treime Miroslovesti. Din anul 2007 s-a reluat organizarea Balciului de la Miroslovesti , eveniment organizat in aceeasi zi cu Hramul Bisericii. Locul de organizare in ultimii ani: "La Budaie".

Sfintirea „Monumentului Eroilor" Soci

La 23 august 2009 s-a sfintit monumentul ridicat in localitatea Soci in memoria eroilor cazuti in luptele desfasurate pe linia frontului Boureni- Soci in cel de-al Doilea Razboi Mondial. La acest eveniment a participat un sobor de 23 de preoti, slujba fiind oficiata de parintele protopop Pavel Postolache.

SERBAREA POMULUI DE IARNA

In fiecare an, in luna decembrie, copiii asteapta cu nerabdare sosirea lui Mos Craciun. Finalizarea lucrarilor de renovare a Caminului Cultural Miroslovesti a facut posibila organizarea acestui eveniment in incinta caminului. Copiii au primit daruri dulci din partea Primariei si un frumos spectacol sustinut de artistii Teatrului Luceafarul din Iasi („Craciunul jucariilor").

Parada alaiurilor legate de obiceiuri de iarna

Ajunul Anului Nou– Primaria Miroslovesti Anual, pe data de 31 decembrie, locuitorii din comuna vin cu mic cu mare la sediul Primariei pentru a vedea formatiile si alaiurile legate de obiceiuri de iarna din comuna. Editia din anul 2009 a fost una deosebita datorita numarului mare de participanti, atat spectatori cat si alaiuri. Au fost prezente formatii din satul Soci - Irozii, Alaiul Cerbului -, din Verseni nu puteau sa lipseasca Mascatii. Alaiul Caprelor de la Miroslovesti au prezentat un spectacol frumos locuitorilor din comuna, acestia bucurandu-se de aplauzele spectatorilor la fel de mult ca si dupa progamele prezentate la festivalurile de la Vatra Dornei, Iasi , Bistrita si Nasaud.

Cooperare internationala

Vizita delegatie din Germania

In data de 22 Septembrie 2009 a sosit la Iasi delegatia Germana constituita din Dr. Wofgang Milch – Subsecretar de Stat in cadrul Ministerului Agriculturii & Mediului (MLU) Sachsen-Anhalt, Dl. Mathias Willenbockel – Sef Serviciu Cooperare Internationala MLU Sachsen-Anhalt, Dl Dr. Michael Ermrich – Presedintele Consiliului Judetean Harz (Sachsen-Anhalt), Dna Erika Tholotowski – Primarul comunei Niedere Börde, Dl Dr. Helmut Ohme – Director executive al Societatii Germano-Romane Sachsen-Anhalt/Iasi, Dna Dr. Gerda Patze si Dl Karl-Heinz Pasch de la firma EnDI AG din Halle – Saale.

Scopul vizitei a avut in vedere Declaratia Comuna referitoare la Conlucrarea Regionala dintre Ministerul Agriculturii si Mediului al landului Sachsen-Anhalt si Consiliul Judetian Iasi (2004) si de a reinoi si extinde contactele la nivelul judetului, precum si de a discuta Planul de Actiune Comun ce va fi derulat de Ministerul german si Consiliul Judetian Iasi in perioada 2009-2010.Delegatia a sosit marti 22 septembrie pe aeroportul din Iasi de unde oaspetii au fost condusi la Casa de Oaspeti "Sf. Nicolae", apoi la Centrul Cultural German, ziua incheindu-se seara la ora 19 cu o cina. Miercuri 23 septembrie delegatia a inceput ziua cu o deplasare la sediul Consiliului Judetean Iasi, unde a avut loc o conferinta de presa, apoi o vizita la S.C. Agroindustriala Bucium Iasi.Profitand de acest eveniment s-a realizat in paralel un program de vizita in comuna Miroslovesti organizat de domnul Ionut Gospodaru, primarul comunei si membrii Consiliului Local. delegatia formata din Dl. Mathias Willenbockel – Sef Serviciu Cooperare Internationala MLU Sachsen-Anhalt) si Dna Erika Tholotowski – Primarul comunei Niedere Börde a fost preluata din Iasi programul continuand cu vizitarea Castelului si Manastirii de la Miclauseni, primirea delegatiei la Primaria Miroslovesti unde a avut loc intalnirea cu reprezentantii principalelor institutii din comuna si prezentarea comunei. In jurul orei 12:00 delegatia insotita de membrii Consiliului Local in frunte cu domnul primar Ionut Gospodaru au facut o vizita la Scoala din Miroslovesti unde a fost prezentat un program artistic, apoi au vizitat pe rand, Biserica din lemn ce face parte din patrimoniul comunei, o gospodarie taraneasca din comuna. In partea a doua a zilei delegatia a vizitat stana din satul Miroslovesti iar apoi s-a servit masa in cadru natural fiind preparate produse traditionale romanesti.Ziua s-a incheiat cu revenirea delegatiei la Primarie si o masa traditionala apoi aceasta a fost condusa la Iasi, urmand ca vineri 25 septembrie sa plece spre Germania. In urma acestei vizite s-a avut in vedere descoperirea acelor domenii in care cele doua localitati pot coopera. S-a stabilit ca in anul urmator o delegatie din comuna Miroslovesti sa viziteze comuna Niedere Borde unde de asemenea se vor identifica acele oportunitati pentru ca oamenii de afaceri din cele doua localitati sa incheie acorduri de cooperare.

Oaspeti de peste Prut

Comuna Miroslovesti a reusit in 2009 sa lege legaturi spirituale, culturale cu fratii de peste Prut . Astfel au poposit pe meleagurile noastre o serie de renumiti oameni de cultura din Basarabia: conf. univ.Vasile Soimaru, poetul Nicolae Dabija, artista emerita Ninela Caranfil, scriitorii si publicistii Vlad Pohila si Nicolae Rusu etc. . Cel care a facut posibila aceasta colaborare a fost dr. Vasiel Soimaru – om de cultura din Basarabia ale carui origini, prin stramosi, sunt din Miroslovesti.

6.Resurse Umane

6.1Populația

Comuna Miroslovești are 4922 de locuitori, iar structura populației este reprezentată în tabelul de mai jos:

Categorie populație	Număr de persoane
1Copii	822
2Populație activă	2280
3Pensionari	1872
4Populație inactivă	18

Date demografice – structura populației

6.2Piața muncii

În comuna Miroslovești piața muncii este evidențiată prin prezența diverselor specializări după cum reiese din graficul de mai jos:

6.3Servicii sociale/ Asociatii / Fundatii / Institutii

Consiliul Local și Primarul comunei Miroslovești, ca autorități publice locale, au datoria de a crea condițiile necesare de aplicare și derulare a programelor sociale. Pentru aceasta, administrația locală, dispune de un compartiment specializat de asistență socială, unul din angajatii Primariei avand atribuții de asistent social. Prin acest compartiment se asigura asistenta persoanelor cu probleme sociale : beneficiarii de ajutor social, persoanelor cu handicap, beneficiarilor de alocatii (de stat ,complementara), beneficiarilor de ajutoare de incalzire. Activitatile desfasurate de Compartimentul de asistenta sociala din cadrul Primariei Miroslovesti, judetul Iasi, desfasurate in perioada ianuarie-decembrie a anului 2009, s-au bazat cu preponderenta pe indentificarea nevoilor sociale individuale si de grup, consiliere despre drepturile si obligatiile persoanelor si familiilor defavorizate de pe raza comunei. Activitatile au un caracter primar si se refera la acordarea de prestatii sociale conform legislatiei in vigoare cu privire la asistenta sociala. Acodarea prestatiilor sociale are la baza legislatia in domeniu si anume:

-Legea 416/2001, privind venitul minim garantat modificata si completata de Legea 115/2006,OUG 105/2003, privind alocatia complementara familiala si de sustinere ,

-alocatia de stat conform Legii 61/1993 modificata de OUG 44/2006, sustinerea familiei in vederea cresterii copilului in varsta de pana la 2 ani prin OUG 148/2005, -acordarea de ajutoare pentru incalzirea locuintei, acordate conform OUG 5/2003 completata si modificata de OUG 57/2006, respectiv OG 107/2006, plata asistentilor personali ai persoanelor cu handicap grav, conform Legii 448/2006 Referitor la Legea 416//2001 la sfarsitul anului 2009, la Compartimentul de asistenta sociala aveau depuse cereri si erau in plata, pentru acordarea ajutorului social un numar de 55 de familii. Pentru aceste familii s-au intocmit anchete sociale in luna ianuarie 2010, conform prevederilor art 14.1 din Legea 115/2006.Alte activitati desfasurate de compartimentul de asistenta sociala din cadrul Primariei Miroslovesti au fost: Primirea si inregistrarea unui numar de 805 cereri in perioada ianuarie- martie-2009 privind acordarea de ajutoare pentru incalzirea locuintei cu lemne , carbuni, combustibili petrolieri si a unui numar de 503 cereri privind acordarea de ajutoare pentru incalzirea locuintei cu gaze naturale, conform OG 107/2006, emiterea dispozitiilor de acordare-neacordare, intocmirea documentatiei necesare privind plata acestor drepturi pentru beneficiarii acestor drepturi de pe raza comunei Miroslovesti, judetul Iasi;

-S-au efectuat un numar de 55 anchete sociale o data la 6 luni pentru beneficiarii Legii 416/2001, modificata si completata de Legea 115/2006, o data la 6 luni pentru beneficiari (familii si persone singure);

-Intocmirea lunara a fisei de calcul si a statului de plata pentru beneficiarii Legii 416/2001 modificata si completata;

-Intocmirea pe parcursul anului 2009 a unui numar de 44 dosare alocatii de stat pentru copii, conform Legii 61/1993 modificata de OUG 44/2006;

-Intocmirea unui numar de 34 dosare alocatii nou-nascuti; Intocmirea unui numar de 34 dosare pentru beneficiarii trusoului de nou-nascut;

-Intocmirea unui numar de 70 dosare de alocatii complementare familiale si a unui numar de 16 dosare alocatie de sustinere pentru familia monoparentala;

-Intocmirea la 6 luni a unui numar de aproximativ 80 anchete sociale pentru beneficiarii de alocatie de sustinere pentru familia monoparentala si a unui numar de 350 anchete pentru beneficiarii de alocatie complementara aflati in baza de date a Compartimentului de asistenta sociala precum si verificarea respectarii depunerii de catre beneficiarii acestor prestatii ,a adeverintelor de elev si a documentelor justificatoare a veniturilor familiei in termenele stabilite, conform legii;

-Intocmirea a 12 dosare pentru indemnizatie crestere copil 0-2 ani, conform OUG 148/205 pentru un numar de 12 beneficiari si a unui dosar pentru prelungire indemnizatie crestere copil 0-3 ani, pentru un beneficiar persoana cu handicap ce a nascut un copil sanatos, conform Legii 448/2006;

- Intocmirea semestriala a unui numar de 12 anchete sociale pentru copii de pe raza comunei Miroslovesti care se afla in centrele de plasament, cu propuneri de mentinere a masurii de ocrotire sociala sau reintegrare in familie. Lunar, Compartimentul de asistenta sociala intocmeste urmatoarele situatii pentru D.G.A.S.P.C.Iasi si A.J.P.S Iasi:

-rapoarte lunare privind activitatea asistentului maternal profesionist pentru 5 asistenti maternali care au in ingrijire un numar de 8 copii;

-raport de evaluare lunara pentru 2 plasamente familiale de pe raza comunei Miroslovesti .

-adresa cu privire la persoanele cu handicap decedate de pe raza comunei Miroslovesti, pe luna anterioara;

-evaluarea semestriala a persoanei cu handicap grav pentru un numar de 32 beneficiari(25 beneficiari de as. personal si 5 beneficiari de indemnizatie);

-trimestrial s-a intocmit situatia statistica cu privire la copii ai caror parinti au plecat la munca in strainatate , care sunt in situatii de risc ;

-lunar transmite la A.J.P.S. Iasi raportul statistic privind aplicarea Legii 416/2001 modificata si completata;

-s-au intocmit un numar de 12 anchete sociale solicitate de catre judecatorii cu privire la diverse cauze (divort, incredintare minori, plata pensiei alimentare);

-s-au intocmit 5 anchete sociale pentru minorii cu handicap grav pentru prezentarea acestora Comisiei de evaluare a persoanelor cu handicap pentru copii, in vederea acordarii drepturilor conform Legii 448/2006;

-lunar s-a distribuit lapte praf pentru o medie de 20 copii 0-1 an apartinand de 3 cabinete ale medicilor de familie .

-in vederea imbunatatirii socio-materiale a beneficiarilor Legii 416/2001 modificata si completata s-au angajat un numar de 10 someri neindemnizabili, din randul acelor beneficiari care se aflau in evidenta A.L.O.F.M. Pascani, conform Legii 76/2002 art.78, privind sistemul asigurarilor de somaj si stimularea fortei de munca pe o perioada de 8 luni;

-s-au monitorizat si consiliat un numar de 2 familii de pe raza comunei, care au minori in plasament familial;

-pe parcursul anului 2009, s-au luat masuri de ocrotire asupra a 5 minori de pe raza comunei, ce se aflau in situatie de risc, prin internarea in centre de plasament, in regim de asistenta maternala sau plasament. In total, in jur de 4500 de persoane din comuna beneficiaza de diverse forme de protectie sociala .

Activitate Consiliul Local Miroslovesti, Aparatul de Specialitate Al Primarului Comunei Miroslovesti

HOTĂRÂRI ALE CONSILIUL LOCAL MIROSLOVEȘTI

EMISE ÎN ANUL 2009

Au fost inițiate un număr de 98 de proiecte de hotărâri de către primarul comunei Miroslovești și au fost adoptate 98 de hotărâri .

Au fost emise un număr de 2003 de dispoziții .

Legea nr. 18 / 1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare

1.Au fost înregistrate un număr de 434 de cereri de reconstituire a dreptului de proprietate în conformitate cu prevederile Legii nr.247 /2005;

2.Au fost depuse un număr de 286 de dosare la Comisia Județeană de Fond Funciar Iași;.

3.Au fost emise un număr de 64 de hotărâri individuale de validare sau invalidare de către Comisia Județeană de fond Funciar;

4.Au mai rămas un număr de 90 de dosare de depus la Comisia Județeană de Fond Funciar Miroslovesti.

SITUAȚIA AUTORIZAȚIILOR DE CONSTRUIRE ȘI A CERTIFICATELOR DE URBANSISM EMISE ÎN ANUL 2009

1. Autorizații de construire - 10 ;
2. Certificate de Urbanism - 45 ;

Starea Civilă

1.Au fost înregistrate un numar de 3 nașteri ;

2.Au fost înregistrate un număr de 18 căsătorii ;

Au fost înregistrate un număr de 45 de acte de deces.

Dinamica populatiei in ultima perioada se caracterizeaza prin doua componente:

·Sporul natural este in continua descrestere datorita imbaranirii populatiei – in prezent acesta fiind negativ un numar de ….. personae decedate raportate la ……. noi nascuti. migrarea tinerilor spre mediul urban dar, mai ales spre Europa Occidentala :Italia, Spania, Grecia Irlanda.

Stuctura etnica:

Romani 4610 si Romi 312

In ce priveste religia, marea majoritate a locuitorilor sunt crestini ortodocsi: 4721, crestini dupa evanghelie: 44, crestini penticostali: 157.

2010 – PRIMARIA COMUNEI MIROSLOVESTI

PRIMAR – IONUT GOSPODARU

cyan magenta yellow black

Unire-n faptă, nu în vorbe

Despre autorul mediatizatului album monografic Românii din jurul României, în imagini se zice că e omul faptelor şi nu al vorbelor. Asta, împotriva evidenţei (referitor la relaţia sa cu vorbele). Se ştie că dr. Vasile Şoimaru e şi el un maestru al rostirii şi că vorbele lui sunt deja oprite din zbor în cărăile şi articolele ce-i poartă semnătura. Ceea ce ar fi însă mai precis, în legătură cu cele de de mai sus, e că acei care lungesc vorba rămân repede păgubaţi de un receptor, dacă în auditoriu s-a nimerit să fie şi universitarul Vasile Şoimaru.

Nu ştiu cât de des i se întâmplă asta distinsului nostru prieten, având în vedere că în compania sa sunt mereu maeştri ai cuvântului, de care nu te mai saturi ascultându-i. Cert e însă că oricât de fundamental e rolul verbului în comunicare şi oricât de suave adjectivele, substantivele au, totuşi, acea consistenţă materială care-i asigură cofondatorului di pi loc al Academiei de Studii Economice din Chişinău un anume echilibru existenţial. Pentru că substantivul rostit poate fi şi privit (prin ceea ce denumeşte), poate fi şi atins cu senzorii tactili din palmă.

Dintre toate substantivele limbii române, însă, UNIREA îi este cel mai drag. E obsesia vieţii sale. Desigur, în contextul celor amintite, s-ar putea invoca precaritatea concretului în cazul numitului cuvant. Cum să atingi cu simţurile, cele care îşi dau măsura realului, acest substantiv atât de iluzoriu pentru mulţi, dar atât de tangibil pentru Vasile Şoimaru?

Ei bine, uite că, în cazul personajului vizat aici, eventualul paradox de mai sus se atenuiază, capătă tenta firescului. Căci, ce sunt sutele de poze strânse din nebănuitele vetre româneşti în cele două albume ale monografistului-fotograf, ultimul „o perlă, în materie"? Desigur, substantive dedicate Unirii. Dar cele 500 de documente strânse şi comentate în temeiul unităţii unei istorice genealogii (neamul Şoimăreştilor, căruia autorul monografiei îi şi aparţine), dăinuitoare pe cele două maluri ale Prutului? Desigur, substantive dedicate Unirii. Ce sunt, oare, cărăile reeditate – sub proiectele editoriale semnate dr. Vasile Şoimaru – ale unor personalităţi din stânga şi din dreapta Prutului, asupra cărora, fără aceste iniţiative generoase, oamenii prezentului ar fi perpetuat păcatul uitării? Sunt substantive dedicate Unirii. Dar proiectul său – concretizat, în parte – de înfiinţare a unei biblioteci basarabene la Mirosloveşti, pe malul Moldovei? Categoric, tot un substantiv dedicat Unirii.

Acum, iată şi felul cum a folosit dr. Vasile Şoimaru înclinaţia sa spre fapta dedicată Unirii, în detrimentul cuvântului rostit festiv şi patetic, în ziua de 27 martie a anului curent.

În panorama relativă a Ceahlăului, pe malul stâng al Moldovei, râul preistoric în arealul căruia descălecătorii din Maramureş au întemeiat zbuciumata ţară a Moldovei, la vreo doi-trei kilometri de Dealul Căpăţânii (locul unde Dragoş, zicese, a îngropat capul bourului) se aflau ocinile strabunilor doctorului Vasile Şoimaru – cei rămaşi la vest de Prut, căci o parte din ei erau vrednici gospodari în Basarabia. Pe culmea de deal de pe malul Moldovei, la Năvrăpeşti – azi Mirosloveşti –, dăinuia un stejar de pe vremea voievodului Ştefan cel Mare şi Sfânt. Uriaşul din lumea regnului vegetal, a carui vârstă a fost stabilită Ştiinţific de doctorul în botanică Ionel Lupu (de la Gradina Botanică din Iaşi), a fost ocrotit câteva secole de strămbunii lui Vasile Şoimaru, cei care deveniseră stăpâni pe pământul pe care supravieţuia stejarul cel iertat de secure.

Cum şi copacii împărtăşesc, într-un final, soarta oamenilor, cu tot privilegiul longevităţii, vara trecută stejarul a fost doborât de stihiile cerului. Cel căruia bătrânul arbore i-a intermediat întâlnirea, simbolică, cu strabunii, n-a putut fi pasiv la această rupere a firului istoric şi, ca într-o Ştafetă peste timp şi peste timpuri, a purces la o nouă faptă, contextualizată, în esenţă, Unirii.

Doctorul Vasile Şoimaru ştia că şi anul acesta, mai ales anul aceasta, de ziua Unirii Basarabiei cu România, Unirea cea de-o clipă, la Chişinău vor fi rostite din nou multe vorbe. Excesiv de multe vorbe din categoria verbelor şi adjectivelor. Şi că foamea aceasta de cuvinte nu va găsi, nici acum, un corespondent concret în faptă.

Şi, după măsura faptelor lui, joi sau vineri, zilele care precedau Sărbătoarea de suflet a basarabenilor, Vasile Şoimaru a dat fuga la Străşeni, unde exista, de asemenea – viu însă – un stejar secular căruia i se spune, ca şi celui de pe malul Moldovei, Stejarul lui Ştefan cel Mare. A rugat un pădurar vrednic, şi el cu neamuri în ţară, să smulgă din rădăcina stejarului basarabean trei stejărei. Câte unul pentru fiecare din cele trei mari provincii româneşti. Să pună, astfel, Vasile Şoimaru de-o Unire, o altă Unire, pe lângă celelalte ctitorite de el.

A ticsit din nou cărăi basarabene în două sacoţe mari, în care doamna Maria Şoimaru îşi face, de regulă, cumpărăturile casnice, şi a anunţat îndată dascălii Şcolii din Mirosloveşti să pregătească elevii cu drapele tricolor şi cu cele necesare plantării celor trei stejărei din stânga Prutului. Şi-a luat cu el aparatul de fotografiat, devenit organul transplantat fiinţei sale, şi a trecut apoi, din nou (a câta oară?) râul cel silit să despartă un Neam.

Primarul comunei, Ionuţ Gospodaru, însoţit de consilieri locali, a adus şi el câţiva puieţi de stejar, astfel încât, după încheierea isprăvii de la Mirosloveşti, dedicată Unirii (si fotografiată din toate unghiurile posibile), doctorul Vasile Şoimaru a putut să decreteze, în faţa zecilor de elevi cocoşaţi pe trunchiul cât o stâncă a stejarului cel trecut prin veacuri: Botez acest loc „Parcul Unirii". Fie ca gestul nostru să prevestească Unirea cea mult-aşteptată.

Gheorghe Pârlea
(Articol publicat în Literatura şi arta, Chişinău, nr. 14, aprilie, 2010)

Rugby…la Mirosloveşti

Evenimentul sportiv, în premieră la Mirosloveşti, ar fi putut fi semnalat în numărul anterior al publicaţiei noastre, acesta desfăşurându-se pe 8 noiembrie 2009, în cadrul unei mişcări sportive sub sloganul „Promovarea sportului cu balonul oval în mediul sătesc". O facem, cu întârziere, acum, prin contribuţia informativă a profesorului de educaţie fizică de la Şcoala din localitate, dl. Liviu Matei, contribuant şi la organizarea acelui meci istoric de rugby de pe terenul (adaptat) al echipei de fotbal Biruinţa Mirosloveşti.

Meciul s-a desfăşurat între două echipe de juniori (15-17 ani), constituite ad-hoc, dar formate, parţial, din jucători iniţiati în acest sport spectaculos, legitimaţi la cluburile sportive din Iaşi şi Paşcani.

Ineditul suplimentar al evenimentului a fost arbitrul meciului, fiindcă fluierul a aparţinut d-rei Madălina Martin, arbitru legitimat în divizia naţională de rugby, fostă jucătoare în lotul naţional feminin.

Printre jucători, să-i remarcăm pe Alexandru Postolache (C.S.S. Unirea Iaşi), Marius Martin şi Andrei Tărăboi (ambii la Clubul din Paşcani), toţi fii ai satului Mirosloveşti.

Meciul a animat şi impresionat spectatorii, nebănuit de numeroşi, şi a deschis noi perspective sportive tinerimii localale. D-nul prof. Matei a început deja cu elevii săi antrenamentele pentru inscrierea într-un campionat de rugby în 5 rezervat copiilor din clasele V-VII. Dupa unele aprecieri (rezultate din frecvenţa şi calitatea competiţiilor organizate cu elevii la handbal şi fotbal), numitul profesor se dovedeşte a fi un animator demn de precursorul său pe tărâmul competiţiei sportive locale, dl. înv. Ioan Ştefan. Să-i urăm succes şi în materie de...rugby.

Redacţia

Fotbal cu…Biruinţa Mirosloveşti

Îndrăgita noastră echipă de fotbal reeditează succesele începuturilor sale, când echipa încă nu-şi găsea în zonă adversarul pe măsură. În această primă parte a returului Biruinţa este lidera clasamentului. Iată câteva rezultate obţinute în ultimele etape: 3-1 cu Avântul Sireţel, 6-2 cu Viitorul Muncel, 3-2 cu Voinţa Moţca, 1-0 (în deplasare) cu Spicu Heleşteni. În acest sezon echipa antrenată de prof. Ionuţ Ungureanu şi ing. Ioan Măricuţa (unul din sponsori) are următoarea componenţă: Ungureanu Cristinel şi Maftei Dragoş-Ioan (portari), Şoimaru Marius-Andrei, Tacu Claudiu (capitan), Ţinei Robert, Ionescu Radu-Gabriel, Ciosu Constantin, Maciu Dan-Ovidiu, Corcâcel Mihai, Filote Alexandru, Paiu Cristian, Roşu Mihai, Filote Lucian, Pincu Dumitru, Tudosca Daniel, Cercel Tiberiu-Constantin, Păduraru Bogdan şi Macovei Ionuţ.

Biruinta dă sătenilor iubitori de fotbal, în jumătate din duminicile sezonului, plăcerea vizionării pe viu a spectacolului născut din magia sportului-rege. Din pacate însă, trebuie s-o spunem, adesea, în paralel cu spectacolul sportiv, unii spectatori (destui, ca să ne îngrijorăm) concurează reprezentaţia sportivilor cu prestaţia lor antisportivă, proferând injurii şi dedându-se chiar şi la acte de violenţă, de regulă, ca reacţie la „erorile" de arbitraj. Din acest motiv, aflăm de la unii dascăli de Şcoală că tocmai ei, cei care ar trebui să încurajeze socializarea în contextul sportului, nu-şi sfătuiesc elevii să meargă duminica la fotbal. Ei, educatorii, ştiu de efectul nefast al exemplului negativ asupra celor în formare şi preferă să sacrifice partea bună a acestor competiţii sportive (cu participarea adulţilor), adevărate lecţii sociale în condiţii de manifestare civilizată.

Aşadar, stimaţi suporteri, măcar nu dărâmaţi edificiul educativ aflat în construcţie (abţinându-vă), dacă nu puteţi adăuga şi dumneavoastră o...cărămidă.

(Redacţia)

Invitaţie la …colaborare

Dacă distinşii oameni de condei care fac gazetărie profesionistă, cei cu afinităţi sau nu în comunitatea noastră, doresc să ne dea sfaturi sau chiar să colaboreze, în contextul tematic rural, primim cu recunoştinţă şi onoare. Rugăm, de asemeni, localnicii care au exerciţiul comunicării scrise să ne devină colaboratori. Subiectele/temele propuse pot fi trimise la adresa de e-mail a revistei.

(Redacţia)

REDACŢIA
GLASUL SATULUI
Publicaţie editată la iniţiativa Primarului Ionut Gospodaru Comunei Mirosloveşti şi Consiliului Local
Redactor coordonator: Gheorghe Pârlea
Colegiul de redacţie: Virginica Stan, Georgiana Popa, Ioan Pârlea.
Adresa e-mail: glasul.satului@gmail.com